



ISBN 978-9943-6409-1-7

A standard one-dimensional barcode representing the ISBN number 978-9943-6409-1-7.

9 789943 640917



ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ДАВЛАТ ТИЛИНИ
РИВОЖЛАНТИРИШ ДЕПАРТАМЕНТИ

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ФАНЛАР АКАДЕМИЯСИ

ЎЗБЕК ТИЛИ, АДАБИЁТИ ВА ФОЛЬКЛОРИ ИНСТИТУТИ

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

РЕСПУБЛИКА МАҶНАВИЯТ ВА МАҶРИФАТ МАРКАЗИ

ЎЗБЕКИСТОН ЁЗУВЧИЛАР УЮШМАСИ

**“ЎЗБЕК ТИЛШУНОСЛИГИНИ
РИВОЖЛАНТИРИШНИНГ ДОЛЗАРБ
МУАММОЛАРИ”**

*республика илмий-амалий конференцияси
материалари тўплами*

(2020 йил 21 август)

ТОШКЕНТ
«O'ZKITOBSAVDONASHRIYOTI»
2020

uzoqlashib ketgan bo‘lsa-da, fe’llarda analitik shakllarning ikkinchi qismi bo‘lib keladi: -(i)b edi, -(i)b emish; -gan edi, -gan ekan, -gan emish; -sa edi, -sa ekan kabi.

Umuman olganda, affiksoidlar masalasi tilshunoslikning morfemika sathini boyitib turgan birliklar sisati qaraladi. Mustaqil so‘zlarning morfem birliklar qatoriga qarab siljishi natijasida, o‘z ma’nosini qisman yoki to‘laligicha yo‘qotadi. Affiksoidlar shakl kengayishi va so‘z yasalishida faol ishtirok etadi.

Foydalanilgan adabiyotlar ro‘yxati:

1. Bahiriddinova B.M. Hozirgi o‘zbek adabiy tili (o‘quv uslubiy majmua) – Toshkent, 2016.
2. Begmatov E., Kenjayeva S. O‘zbek ismlari ma’nosি. – T., 2007.
3. G‘ulomov A., Tixonov A., Qo‘ng‘urov R. O‘zbek tili morfem lug‘ati. – T., 1977.
3. Mirzaqulov T. Grammatika o‘qitishning lingvistik asoslari. – T., 1994.
4. O‘zbek tilining izohli lug‘ati. 5 jildlik. –T., 2006-2008.
5. Rahmatullayev Sh. Hozirgi adabiy o‘zbek tili. – T.: Universitet, 2006.
6. Tojiyev Y. O‘zbek tili morfemikasi. – T., 1992.
7. Mirtojiyev M. O‘zbek tili semasiologiyasi. –Toshkent,: Mumtoz so‘z, 2010.

Марҳабо УМУРЗОҚОВА
фил. ф. бўйича фалсафа доктори (PhD)
ТошДУТАУ

МАНДА ВЕРТИКАЛ АЛОҚА ВА УНИНГ ЎЗИГА ХОСЛИКЛАРИ ҲАҚИДА

Бадий матн, унинг турлари, қисмлари оро муносабат масалалари тилшуносликда етарлича тадқиқ қилинган. Бадий матнларни санъат асари намунаси сифатида ўрганиш, унга баҳо бериш умуминсоний тушунчалар, жамиятда қабул қилинган баҳо мезонлари асосида амалга ошиди. Кўп ҳолларда ахборот берувчи ва уни қабул қилувчи ўртасидаги баҳо уйғун ҳолда бўлмаслиги мумкин. Матн яратувчисининг назарда тутган мақсадини уни қабул қилувчи ҳар доим ҳам тўғри англамаслиги мумкин. Бадий асар матнининг тўғри англанишида, эстетик завқ беришида унинг таркибланишида иштирок этган сўзларнинг семантик хусусиятлари, бадий тасвир воситаларининг тўғри қўлланилиши муҳим. Тадқиқотларда матн уйғунлигини таъминлашда асосан лексик ва синтактик воситаларнинг ўрни масаласига эътибор қаратилган, матнинг бир бутунилигини таъминловчи бирликларнинг вертикал муносабати эътибордан четда қолган.

Матн таркибида муаллифнинг яширинган ниятини етарлича англаш учун сўзларнинг маъносини англашнинг ўзи етарли эмаслигига М.Йўлдошев қўйидагича муносабат билдиради: “... Ана шу мулоҳазалардан келиб чиқилса, сўз ёки бошқа бирликнинг бадий матннаги поэтик, эстетик қимматини баҳолаш учун матндан узib олинган кичик бир парча етарли эмаслиги янада ойдин бўлади. Эстетик белгининг моҳияти синтагматик ёки кенгроқ горизонтал муносабатларда тўла намоён бўла олмас экан, вертикал муносабатлар ифодаси учун етарли бўлган яхлит бадий матн ёки матннинг йирикроқ парчаси билан иш кўриш зарурийдир” [3.101-102]

Тилшуносликда матн қисмлари ўртасидаги алоқа икки турга бўлинади: горизонтал ва вертикал алоқа. Матн бирликларининг синтагматик муносабати горизонтал (тилшуносликда “линеар”

чилик) муносабат ҳисобланиб, бу муносабат кенг тадқик қилинган. Бадиий матнда эстетик вазифа бирламчи ҳисоблансада, коммуникатив вазифа ҳам эътибордан четда қолиши мумкин эмас. Баъзан тил бирликларига юкланган вазифани тўғри английаш учун уларнинг вертикал (кўндаланг) алоқасига ҳам эътибор каратиш зарур бўлади. Ўзбек тилшунослигида парантез бирликларни тадқик қилган Д.Жамолиддинова парантез бирликларнинг матндаги вертикал алоқалари олдинги контекст билан ҳам кейинги контекст билан ҳам бўлавериши мумкинлигини мисоллар асосида далиллайди. Парантез бирликларнинг олдинги контекст билан ва айни пайтда ўзидан кейин келган бир неча хатбоши билан баглилиги масалаларига эътибор қаратади. Парантеза бир нуқтаи назардаги фикрни, асосий гап эса бошқа нуқтаи назардаги фикрни ифодалайди, ана шундай икки фарқли коммуникатив йўналишдаги фикр ифодаси бир гап ёки матн доирасида бирлашиши, жамланиши парантезаларнинг матн шакллантирувчилик хусусиятидан далолат беради [2.43-48].

Ижодкор матн яратишда унинг қабул қилувчисининг имкониятларини ҳисобга олади, сўз қўллашда ҳам ўзининг, ҳам ўқувчининг англашини эътиборга олади, матнни ўқиш жараёнида юз бериши мумкин бўлган ҳолатларни олдиндан ҳис қиласди. Ўқувчи ҳам матннинг ҳажмидан келиб чиқиб, унга сарфланадиган вақтни олдиндан режалаштиради. Матннинг горизонтал тузилиши кетма-кетликда, қўлланилган бирликлар воситасида англаниб боради. Гап, мураккаб синтактик қурилмалар, абзалинг матннинг структурал яхлитлигини таъминлашда асосий восита сифатида намоён бўлади.

Муаллиф ва ўқувчи ўртасидаги мулокот нафақат матн мазмунини етарли даражада тушунишга, балки ёзувчининг ўқувчи-сұхбатдошининг рухиятига таъсир этиш режасини амалга оширишда мұхим восита саналади. Бу таъсирнинг амалга ошиші учун нафақат тил бирликларининг күлланилиши, балки улар орасидаги алоқа, матннинг таркибий тузилиши ҳам мұхим роліндейді. Матн макроструктура сифатыда нарратив, дескриптив, аргументли қисмлардан ташкил топади, яғни булар унин горизонтал бұлакланишини ташкил этади [4,43]. Вертикал

бұлакланиш эса шу макроструктура қисмлари орасидаги бир-
бирға занжирсімөн бүлмаган алоқадыр. Вертикал бұлакланиш
эса, В.А.Кухаренконинг таъбири билан айтганда, горизонтал
бұлакланишни үз нүктай назары билан қабул қилишдір.

Матндан вертикал алоқа унинг таркибидаги бирликнинг ўзидан олдинги ёки кейинги контекстлар билан чамбарчас боғлиқлигини кўрсатади.

Хали мұртсиз. Пайт келар

Тұлин ойдай тұласиз

Ишонинглар, ҳамманги

Катта шоир бұласиз (У.Азим). Келтирилган шеърий парчадаги *катта шоир бұласиз* гапи 72 мисралы шеърда З марта айнан, шеър охирида хulosса сифатида *катта шоир бұласан* ундос гап сифатида құлланылған ва шеър мисралари орасыда вертикал алоқаны юзага келтириб, матн шакллантирувчи асосий восита сифатида құлланған. Шоирнинг айнан бир гапни такрор құллаши тингловчига нисбатан сүзловчидаги кучли ишончни күчириш, уларда үзиге нисбатан ишонч түйгесини шакллантириш учун хизмат қылған.

Бадий матнларда ёзувчи бир сұзни қайта-қайта құллаш орқали унинг қисмлари орасидаги боғлиқликни таъминлаш-га эришади. Куйидаги мисолни матндан узиб олиб таҳлил килайлик.

Мактаб дарсларида қайта-қайта ўтилган “Фикр соҳибжамоли юзидан пардасини очди” деган гапнинг мазмуну моҳияти энди ақлимга етиб келаётган, ҳақиқатан ҳам, у сулувининг ҳусну жамоли шунчалар мафтункор, инсон ҳаётини тубдан ўзгартириб, ўзига тамомила маҳлиё қиласар даражада жодугар, минглаб асаларилар тўплаган тоза бол каби хуштаму шифобахси эканига ишонардим (Исақон Султон. Генетик). Бу ўринда ёзувчи қўллаган сулув ва тоза бол сўзларига эътиборни қаратиш талаб қилинади. Қаҳрамоннинг бундай хulosага келиши учун қандай сабаб борлигини билиш учун олдинги воқеаларни ёдга олишга тұғри келади. Асар қаҳрамонининг болалигига қўшни боғдан топиб олган асалари уяси ва асал, уни олисдан келган узок қариндош қизга тортиқ этиши билан боғлиқ воқеалар ора-

сида вертикал алоқани таъминлайди. Китобхон асал, асаларининг яшаши тарзи уларнинг бол йиғиши жараёни ҳақида билимга эга бўлгандағина, қаҳрамоннинг ҳаётий фалсафасини англаб етади. Билимга эга бўлмаса, яширин мазмун, яъни вертикал контекст (кўндаланг, ҳаёлий дейиш тўгрироқ бўлар эди) юзага келмайди. Яъни ўқувчи олдинги ва кейинги матн қисмларини ҳам эътибордан четда қолдирмайди.

Матндағи вертикал алоқага ишора қилувчи бирликлар ҳам мавжуд бўлиб, уларга энди, бошқача айтганда кириш бўлаклари, бу, ўша, ўшанда каби олмошларни киритишимиз мумкин.

Калласида яна галагул ўйлар. Бу сафар улар хотинининг қулоқда шангиллаган овози тарзида етиб келди (А.Мухтор). Келтирилган мисолдаги яна сўзи қаҳрамоннинг аввал ҳам шундай ҳолатга тушганлиги ҳақидаги ахборотга ишора қиласди. Китобхон воқеликни тўла англаш учун ишора қилинаётган контекста яна қайта мурожаат қилиши мумкин.

Биз ўзбек тилидаги сегмент курилмали гапларни таҳлил қилиш жараёнида уларнинг матн билан фақат чизикли (горизонтал) эмас, вертикал алоқасини ҳам назарда тутиш лозим эканлигига эътибор қаратган эдик. Сегмент қурилмали гапларда сегмент бўлак таркибида мана, ўша сўзлари қўлланганда аввал баён қилинган воеа – ҳодиса ҳақида эслатилади. Бундай дейктик бирликлар “нутк парчаларининг ёки тузилма таркибининг узвий боғлиқлигини, унинг мазмунан яхлитлигини таъминловчи занжир вазифасини бажаради” [1,101]. Мана ўша, кўчага қараган очиқ айвон. Мана ўша қизгиш тувакдаги шаталоқ гул. Софья Борисовна эрининг ёнига келган кунлари посёлка бозорчасидан биринчи харид қилган нарсаси гул бўлган (А.Мухтор). Келтирилган мисолдаги мана ўша, кўчага қараган очиқ айвон ёйик ҳолдаги сегмент бўлакдаги макон ифодаловчи дейксис сўзловчи ва тингловчи учун олдиндан маълум бўлган предметга ишора қилиб, яширин пропозиция ифодаланиши учун хизмат қилган. Бу ўринда сўзловчининг бу маконда олдин ҳам бўлганлиги, қаҳрамон билан уни боғлаб турувчи қандайдир муносабат, алоқа борлигига ишора қилинади.

Бу ҳолатни қуйидаги мисолда ҳам кўриш мумкин. Мана, ўша тақир тепалик!... Дадаали акаларнинг куз аёзида дийди-

раган ертўласидан билинар-билинмас чуқурча қолибди, холос (А.Мухтор). Мана, ўша тақир тепалик!... мисолидаги тақир тепалик бирикмаси айнан шу матн бўлагини аввалги матн қисмлари билан вертикал алоқасини таъминлашга хизмат қилган.

Матн қисмларини боялашда асосий воситалардан бири такрорлар бўлиб, улар ўз ўрнида горизонтал ва вертикал такрорларга бўлинади. Горизонтал такрор бир гап доирасида бўлиб, гап таркибидаги бирор бирликтининг такрор қўлланилиши бўлиб, у гап таркидида чизикли алоқани юзага келтиради. Вертикал такрор эса, ҳар бир гап бошидаги такрор бўлиб, шеърий асарларда у ҳам вертикал алоқани таъминлашга хизмат қиласди.

Ватан, Ватан, нима ўзи қўксин ўқ тилган,

Ватан ўз юртидан айру, адo бўлган зўр.

Ватан, Ватан Машираб асли Балхда осилган,

Ватан – кетиб, ватанига қайтолмаган гўр (Х.Худойбердиева)

“Бугун тунда” деб номланган шеърдан олинган ушбу парчада Ватан сўзи вертикал такрор бўлиб, мисралараро боғлиқликни таъминлаган. Қўксин ўқ тилган, ўз юртидан айру, адo бўлган зўр, ватанига қайтолмаган гўр бирикмалари эса шеърда қаламга олинган қаландарлар, дорини судраб келаётган Дукчи Эшон, совуқда қон тупурган Усмон Носир каби бирликлар билан вертикал алоқададир.

Умуман, бадиий матндағи бирликларнинг бажараётган вазифасини англаш, ижодкор кўзда тутган мақсадни илғаш учун тил бирликларининг горизонтал алоқаси билан бирга вертикал алоқасини ҳам тадқиқ қилиш долзарб саналади. Тил бирликларининг контекстдаги эстетик вазифаси, ижодкорнинг коммуникатив мақсади матндан узиб олиниб таҳлил қилганда англамай қолиши мумкин, шундай ҳолларда абзацлар, боблар бўйича таҳлилни амалга оширилиши мақсаддага мувофиқдир.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати:

1. Давлатова Р. Матн таркибида ишора бирликлари // Ўзбек тили ва адабиёти. – Тошкент, 2015. 2-сон. – Б.100-104.
2. Жамолиддинова Д. Бадий нутқда парантез бирликларнинг семантик-грамматик, лингвопоэтик хусусиятлари. Филология фан.номз.дисс. – Тошкент, 2009.
3. Йулдошев М. Бадий матн лингвопоэтикаси. – Тошкент: Фан. 2008. – 160 б.
4. Сергеева Ю. Инtrapерсональная коммуникация. Психологический и лингвистический аспекты. <https://avidreaders.ru/book/intrapersonalnaya-kommunikaciya-psihologicheskiy-i-lingvisticheskiy-aspekyt.html>

Раъно ДАВЛАТОВА
филология фанлари номзоди
Навоий давлат педагогика институти

ЎЗБЕК ТИЛИДА ЭМОЦИОНАЛ ДЕЙКСИС ВА УНИНГ ИФОДА БИРЛИКЛАРИ

Тилда инсон хис-туйғуларининг ифода этилиши унинг воқеликка бўлган муносабатини намоён қилиш шаклларидан бири ҳисобланади. Инсонга хос ҳиссий кечинмалар, айниқса, оғзаки мuloқот жараёнида яққол кўзга ташланади. Инсон нутқида воқеликка нисбатан ҳиссий муносабатини ифода этишда тилнинг бу вазифани бажарувчи барча бирликларидан унумли фойдаланишга харакат қиласи. Бу жиҳатдан, нутқ эгасининг ҳиссий кечинмалари, эмоционал ҳолатини ўрганмай туриб, унинг нутқига баҳо бериш, коммуникатив мақсади ҳақида сўз очиш қийин. Зоро, коммуникатив мuloқот, аввало, нутқ иштирокчилари хис-туйғуларининг алмашинуви жараёнидир. Инсоннинг эмоционал ҳолати нафақат мuloқотнинг бошланиши учун рағбатлантирувчи вазифани бажаради, ҳатто мuloқотнинг давом этиши, тўхташи ҳам унга боғлиқ бўлади.

Англашиладики, инсон руҳиятидан дарак берувчи эмоциялар унинг борлиқка бўлган ҳиссий муносабатини акс эттиради. Психолог К.Изард «Эмоция – бу бошда кечириладиган хис-туйғу, ўидрок, фикрлаш ва харакатларни асословчи, ташкил этувчи ва бошқарувчи мавжудлик» [1, 27] эканлигини таъкидлаган эди. Шунинг учун Д.Големан туйғулар ва фикрлаш бирлиги саналган эмоционал интеллектнинг мавжудлигини ёзтироф этади [7].

Инсон эмоционал ҳолатининг тилда ифодаланиши масаласини ўрганиш мураккаб жараён. Чунки сўзловчи ўз ҳиссиётларини тил бирликлари орқали тўла-тўқис тасвирлаб беришга жуда қийналади. Тўлақонли тасвир учун нутқ эгасидан сўз бойлиги, сўз кўллаш маҳорати талаб этилади. Баъзида сўз усталари ҳам қаҳрамонларнинг эмоционал ҳолатини ёрқин ифода эта олмасликлари мумкин.

МУНДАРИЖА

1-БЎЛИМ. ЎЗБЕК ТИЛШУНОСЛИГИНИНГ
НАЗАРИЙ ВА АМАЛИЙ МУАММОЛАРИ

Низомиддин МАҲМУДОВ

Ўзбек тили социолингвистикасининг долзарб муаммолари	3
Шуҳрат КЎЧИМОВ	
Ўзбек тилшунослигига фанлараро интеграция ва унинг давлат ҳамда жамият тараққиётига таъсири	16
Ёрқинжон ОДИЛОВ	
Тил ва менталитет таъсирилашуви	21
Абдували БЕРДИАЛИЕВ	
Қўшима гаплар назариясига доир баъзи масалалар ҳақида	28
Маъруфжон ЮЛДАШЕВ	
Ўзбек тилида ретронимлар	36
Муҳаммадхон ҲАКИМОВ,	
Нодирахон ДАВЛАТБОЙ кизи	
Дейксис ва анафора ҳодисалари	42
Дурдана ЛУТФУЛЛАЕВА,	50
Дунё лексемасининг миллий-маданий ва концептуал хусусиятлари	50
Носиржон УЛУҚОВ	
Котиблар билан “дунёни тузатса бўлади”	55
Абдували БЕРДИАЛИЕВ, Б. ҚЎШОҚОВА	
Тил ижтимоий функциялари кенгайишига хисса кўшувчи таркибли сўзларнинг воқёланиш моделлари ҳақида	60
Неъмат МАҲКАМОВ	
Терминларни тартибга солишнинг айрим муаммолари	65
Azamat URALOV	
Fuziya va affiksoildar masalasi	70
Марҳабо УМУРЗОҚОВА	
Матнда вертикал алоқа ва унинг ўзига хосликлари ҳақида	77

Раъно ДАВЛАТОВА

Ўзбек тилида эмоционал дейксис ва унинг ифода бирликлари	83
---	----

Иҳтиёр ЭРМАТОВ

Термин сўзнинг функционал-семантик кўринишларидан бери сифатида	90
--	----

Шаҳло ХАМРОЕВА

Ўзбек тили морфологик анализаторини тузишда ассоциация ташқи омонимликни фарқлаш механизми сифатида	95
--	----

Шоҳиста МАҲМАРАИМОВА

Метафора ва эзотерик номинациялар	101
---	-----

Nargiza AHMEDOVA

O'zbek tilida vatan konseptining ifodalanishi	109
---	-----

Адибахон ТЎРАХЎЖАЕВА

Ўзбек орфографиясининг ШАКЛЛАНИШ жараёнлари	114
---	-----

Ўткур ИСЛАМОВ

Маданий нутқнинг нағислиги	119
----------------------------------	-----

Маъмуржон САЙДХОНОВ

Ишораларнинг вербаллашуви ва соматик фразеологизмлар	126
---	-----

Зоҳида МУҚИМОВА

Ўтқир Ҳошимов асарларида такрорнинг лингвопоэтик хусусиятлари	134
--	-----

Акмал САЙДНОМАНОВ

Ўзбек тиббиёт терминологиясида ўзлашган қатлам	142
--	-----

Номоз КОБИЛОВ

Синекдоҳа – нуткнинг прагматик хусусиятини очиб берувчи восита	149
---	-----

Хайрулла ИБРАГИМОВ

Тура Сулаймон ижодида фитоморфик метафора (ўсимлик номлари)	156
--	-----

Наргис ҚУРБОНАЗАРОВА

Сурхон тўйларига оид миллий реалиялар	162
---	-----

Ma'mura NABIJONOVA

Erkin Vohidov ijodida paremiologik birliklar talqini	167
---	-----